

اسارت بازماندگان شهدای کربلا

پس از شهادت ابا عبدالله الحسین علیه السلام و ارسال سر مقدس آن حضرت در عصر عاشورا به کوفه، عمر بن سعد در روز یازدهم محرم دستور داد ...

پس از شهادت ابا عبدالله الحسین علیه السلام و ارسال سر مقدس آن حضرت در عصر عاشورا به کوفه، عمر بن سعد در روز یازدهم محرم دستور داد که سرهای سایر شهیدان را شستشو داده و در میان سرکردگان سپاه خویش تقسیم کنند. تا آنان، آن سرها را به نزد عبدالله برده و پاداش بگیرند.

همچنین وی دستور داد که کشته های خود را گردآوری کرده و بر آنان نماز بخوانند و سپس دفن کنند. ولی بدن های بی سر شهیدان را در آن بیابان رها کرد. آن گاه دستور داد زنان، کودکان و بازماندگان واقعه عاشورا را اسیر و به همراه خود به کوفه ببرند.

هنگام خروج آنان از سرزمین کربلا، به خواسته اسیران و یا به دستور عمر بن سعد جهت تازه کردن داغ اسیران و عزیز از دست دادگان، آنان را از کنار پیکرهای شهیدان عبور دادند. لحظه وداع بازماندگان با بدن های بی سر شهیدان، محشری بود و دل هر سنگی را آب می کرد.

در همین روز آنان را وارد شهر بزرگ کوفه کرده و جمعیت فراوانی به دیدن اسیران آمدند، که برخی اظهار خوشحالی و شادمانی کرده و برخی دیگر در مظلومیت اهل بیت علیهم السلام و در عزای سید شهیدان، می گریستند و ضجه می کشیدند. [عبدالله بن زیاد] در قصر دارالاماره کوفه، بار عام داد و تعداد زیادی از اشراف و اعیان و هواداران بنی امیه در آن گرد هم آمده و سپس سرهای شهیدان کربلا و اسیران و بازماندگان را بر مجلس عبدالله وارد کردند. [۱]

پی نوشت:

1. نک: الارشاد (شیخ مفید)، ص 470؛ الفتوح (ابن اعثم کوفی)، ص 913؛ منتهی الآمال (شیخ عباس قمی)، ج 1، ص 407.

منبع: نرم افزار دایرة المعارف چهارده معصوم علیهم السلام